

هامبورگ، اول ماه مه ونبرد ضدفاشیستی

حزب نازیست آلمان، پس از کسب قدرت سیاسی به رهبری هیتلر، در 2 ماه مه سال 1933 میلادی یورش گسترده ای را علیه اتحادیه های کارگری آغاز کرد. اتحادیه ها کارگری منحل شدند، رهبران کارگران دستگیر و روانه اردوگاههای مرگ گردیدند.

اما، گذشت 75 سال از آن واقعه، نتوانست این لکه ننگ را در زیر غبار فراموشی پنهان نماید. سوسیال دموکراسی آلمان که همواره بمتابجه سرپل سازش و تخفیف تضادهای کارگران و بورژوازی عمل کرده و همواره ابزار تحمیق کارگران را فراهم نموده است، باتسلط بلا منازع سیاسی اش بر اتحادیه های کارگری آلمان از جمله "دگ ب" و "وردی" کوشش کرد، که اول ماه مه امسال را نیز همانند سالهای گذشته بربیک سری خواستههای صرف اقتصادی متمرکز نماید. و این در حالی بود که اول ماه مه امسال برای کارگران آلمان، علاوه بر خواستههای اقتصادی شان، از یک اهمیت تاریخی ویژه ای برخوردار بود: **هفتاد و پنجمین سالگرد سرکوب اتحادیه های کارگری در آلمان!**

صرفنظر از اهمیت تاریخی این روز برای کارگران و چپ آلمان، خود ویژه گی دیگری، هرچه قدرتمندتر برگزار کردن روزکارگرا در شهر هامبورگ دوچندان کرد: نئونازیست‌ها با ثبت "قانونی" تجمع خود در محل دائمی تجمع اول ماه مه کارگران هامبورگ و در نتیجه اشغال آن محل در هفتاد و پنجمین سالگرد سرکوب اتحادیه های کارگری آلمان، عملاً وبشکل سمبلیک سرکوب اتحادیه هارا از جانب فاشیست ها تحقق بخشیدند.

رهبری سوسیال دمکراسی اتحادیه های کارگری با وجود اطلاع از این مسئله کوشش کرد کارگران عضو را از این واقعه بی اطلاع نگهدارد.

پس از آگاهی یافتن کارگران و بخصوص بخش کارگران جوان اتحادیه، رهبران اتحادیه متهم به کرنش در مقابل نئونازیست‌ها شدند، به ویژه اینکه رهبری سازشکار اتحادیه ها پذیرفته بودند که محل دیگری را جهت برگزاری اول ماه مه انتخاب کرده وبدون هیچ مقاومتی محل تجمع هر ساله را به فاشیست ها تفیض نماید.

چنین سازشی از طرف رهبران سازشکار اتحادیه ها، برای کارگران جوان و گرایش چپ درون و بیرون اتحادیه ها در هامبورگ نه می توانست قابل پذیرش باشد و نه بدون واکنش.

تجلی این مخالفت در راهپیمایی 500 نفره 16 فوریه هامبورگ که به دعوت کارگران بندر هامبورگ و در مخالفت با سیاست های رهبران سازشکار اتحادیه ها انجام گرفت، شکوفا شد. آنها اعلام کردند که به هر شکل ممکن تجمع خود را در همان محل برگزار کرده و اجازه نخواهند داد که فاشیست‌ها خیابانها را به تصرف خود در آورند.

راهپیمایی اول ماه مه امسال جدایی بین رهبران سازشکار اتحادیه ها و بخش جوان کارگران اتحادیه هارا بر سر برگزاری اول ماه مه رسمیت بخشید. کارگران جوان در این سال، برگزاری اول ماه مه را نه در اتحادیه ها بلکه در تقابل با سیاست های سازشکارانه آن و در اتحاد با گرایشات چپ وضد

فاشیست و در تقابل با فاشیسم برگزار کردند.

راه پیمایی اول ماه مه هر ساله هامبورگ، در حداکثر بسیج نیرو، با تجمعی 5000 نفره در سالهای اخیر برگزار می شد. در حالی که در تجمع مخالفان رهبران سازشکار اتحادیه ها و نئونازیست‌ها بیش از 10000 نفر از کارگران جوان، نیروهای چپ و مترقی شرکت کردند.

بر مبنای گزارشات موجود، در تظاهرات سازمان داده شده توسط رهبری اتحادیه های کارگری هزار و پانصد نفر شرکت داشتند.

در این روز تظاهر کنندگان با 2000 نیروی گارد ویژه پلیس به ستیز خیابانی برخاستند، و از تجمع نئونازیست ها که به شدت تحت حفاظت پلیس آلمان قرار داشتند و در کنار پرچمهای خود، پرچم جمهوری اسلامی را حمل می کردند، در آن محل جلوگیری شد. این درگیری که منجر به آتش کشیدن 7 ماشین و از جمله ماشین پلیس شد تا پاسی از شب ادامه داشت.

کمیته همبستگی با کارگران در ایران- هامبورگ